

DE DOOD – EINDE OF DOORGANG?

Deel 13 – Wanneer wordt de dood definitief afgeschaft?

Hoofdstekst

De dood is de meest zekere realiteit van het menselijk bestaan.

Iedere generatie wordt ermee geconfronteerd.

Geen mens ontsnapt eraan.

En toch openbaart de Schrift een adembenemende belofte:

De dood zal niet voor altijd blijven bestaan.

De dood zelf zal worden afgeschaft.

De apostel Paulus schrijft:

“Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.

Maar ieder in zijn eigen orde: Christus als Eersteling, daarna die van Christus zijn, bij Zijn komst.

Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader overdraagt...

De laatste vijand die tenietgedaan wordt, is de dood.”

— 1 Korinthe 15:22-26

Dit is een van de meest verstrekkende uitspraken in de hele Schrift.

De dood is een vijand.

Maar het is een vijand met een einde.

Niet de mens wordt voor altijd vernietigd.

De dood wordt vernietigd.

Wat betekent: de dood wordt tenietgedaan?

Het woord dat Paulus gebruikt betekent:

buiten werking stellen

opheffen

afschaffen

De dood verliest zijn macht.

Dit betekent dat er een moment komt waarop de dood niet langer bestaat.

Dit wordt bevestigd in Openbaring:

“En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn;

*ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn.
Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.”* — Openbaring 21:4

Niet:

de dood zal minder zijn.

Maar:

de dood zal niet meer zijn.

Dit is absoluut.

Wanneer gebeurt dit?

Paulus zegt:

“Daarna komt het einde.”

Het einde is niet het einde van Gods bestaan.

Maar het einde van de dood.

Het einde van sterfelijkheid.

Het einde van de oude schepping.

En dan gebeurt iets ongekennds.

Paulus schrijft:

“Wanneer alle dingen aan Hem onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon Zelf Zich onderwerpen aan Hem Die alle dingen aan Hem onderworpen heeft, opdat God alles in allen zal zijn.” — 1 Korinthe 15:28

Dit is het einddoel.

God alles in allen.

Niet in sommigen.

Maar in allen.

Wat gebeurt er met de dood zelf?

Johannes beschrijft dit moment:

“En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood.” — Openbaring 20:14

Zelfs de dood wordt vernietigd.

De dood sterft.

De dood verdwijnt.

De overwinning van Christus is compleet

Paulus schrijft:

“En wanneer dit vergankelijke zich met onvergankelijkheid bekleed heeft en dit sterfelijke zich met onsterfelijkheid bekleed heeft, dan zal het woord werkelijkheid worden dat geschreven staat: De dood is verslonden tot overwinning. Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning?” — 1 Korinthe 15:54-55

Dit is de definitieve overwinning.

Niet slechts over een deel van de mensheid.

Maar over de dood zelf.

Waarom dit belangrijk is

Dit laat zien dat de dood niet Gods einddoel is.

De dood is een fase.

Een vijand.

Maar geen blijvende realiteit.

Gods plan eindigt niet met dood.

Gods plan eindigt met leven.

Samenvatting

De Schrift leert:

De dood is een vijand.

De dood zal worden afgeschaft.

De dood zal niet meer bestaan.

Gods plan eindigt met leven.

Doordenkvraag

Als de dood zelf wordt afgeschaft, wat zegt dat over Gods uiteindelijke overwinning?

Als bijlage een aantal pagina's uit mijn boek:

5 De dood wordt uitgeschakeld

2Timotheüs 1:10 *... onze Redder, Christus Jezus, die de dood teniet doet en onvergankelijk leven aan het licht brengt door het evangelie.*

In het sublieme hoofdstuk over de triomf van het Leven, 1 Korinthe 15:22-28, legt Paulus uit dat Zoals alle mensen in Adam sterfelijk zijn – wat betekent dat zij sterven omdat zij deel uitmaken van de menselijke natuur die vergankelijk is – zo zullen in Christus alle mensen worden levendgemaakt, omdat zij door Hem deel krijgen aan het eeuwige-aionisch leven dat Hij brengt. Dit gebeurt weliswaar in een bepaalde volgorde, ieder in zijn eigen rangorde, zoals beschreven in 1 Korinthe 15:23, waar Christus de Eersteling is, gevolgd door degenen die bij Zijn komst tot leven komen. Uiteindelijk zal echter niemand worden uitgesloten. Zolang niet alle mensen zijn levendgemaakt, zoals de Eersteling Christus, is de dood niet volledig tenietgedaan of afgeschaft.

Eén van de grootste misvattingen die ik ooit moest leren, is het idee van een 'eeuwige dood', waarin een groot deel van de mensheid geacht wordt te blijven. Dit staat haaks op de onvoorwaardelijke blijde boodschap van de Schrift, die ronduit verklaart dat de dood de laatste vijand is die zal worden uitgeschakeld, afgeschaft. Het idee van een 'eeuwige dood' is wijdverspreid door eeuwenlange interpretaties die nadruk leggen op straf en oordeel, vaak voortkomend uit middeleeuwse theologie en angstcultuur. Dit staat echter in contrast met de blijde boodschap van de Schrift, die hoop en verlossing biedt aan alle mensen. Alleen dán kan God alles in allen worden – dat wil zeggen, alles in allen die in Adam sterfelijk zijn, dus alle mensen. Dit betekent praktisch dat Gods aanwezigheid en heerschappij volledig en direct ervaren zullen worden door iedereen. Elk aspect van het bestaan wordt dan vervuld door Zijn liefde, gerechtigheid en leven, zonder enige verdeeldheid of tegenstand.

Zoals nu al het leven wordt verzwolgen door de dood, zo zal uiteindelijk alle dood worden verzwolgen door het Leven! Dit beeld benadrukt de totale overwinning van het Leven op de dood, waarin alles wat sterfelijk en vergankelijk is plaatsmaakt voor onsterfelijkheid en eeuwig-aionisch leven. Het verwijst naar een toekomst waarin geen dood, verdriet of verlies meer bestaat, en het

Leven in zijn volheid alle ruimte inneemt. Of anders gezegd: zoals de dood nu alles levend opslokt, zo zal ooit het Leven de dood volledig verslinden.

Efeziërs 3:11 *11Naar het eeuwig voornemen, dat Hij gemaakt heeft in Christus Jezus, onze Heere;*

SW 11 overeenkomstig het voornemen van de aionen dat Hij maakt in Christus Jezus, onze Heer

Hier is sprake van 'het eeuwenoude plan' [NBV] of 'het eeuwig[e] voornemen' [NBG en SV] dat God in Christus heeft gemaakt. In werkelijkheid staat daar in de grondtekst: **Prothesin ton aionen** - vertaald is dat: **het plan van de aionen** [eeuwen]. Aanvankelijk dacht ik bij het woord eeuw aan een periode van honderd jaar, maar dat hoeft het woord niet persé te betekenen. Denk bijvoorbeeld aan 'De Gouden Eeuw.'

God heeft een plan opgesteld voor Zijn schepping, waarin Hij Zichzelf geleidelijk aan Zijn schepselen onthult. Dit plan omvat verschillende aionen [eeuwen], elk met een unieke wereldorde die van toepassing is en functioneert. Het begrip aion verwijst niet alleen naar een tijdperk, maar ook naar een stroming – de specifieke loop der dingen, de heersende gang van zaken, of de geest van de tijd [tijdgeest].

Zelfs de vertaling van aion als "wereld" kan zinvol zijn, mits ik denk aan termen zoals de sportwereld, de muzikwereld, of de modewereld. Elk van deze werelden heeft zijn eigen kenmerken, rituelen en wetten. Op een soortgelijke manier vertegenwoordigt een aion een door God bepaald tijdperk met een eigen orde.

Een aion kan het best worden omschreven als een [lang] tijdperk dat door God is ingesteld, waarin een specifieke orde geldt en waarin een unieke beweging of stroming wordt voortgebracht die alleen voor dat tijdperk relevant is.

Het aionische [eeuwige] leven begint niet onmiddellijk na mijn sterven. Ik ga niet direct naar de hemel of de hel, zoals vaak wordt

beweerd. Dit idee is een verzinsel van verschillende kerkvaders, bedoeld om gehoorzaamheid af te dwingen door middel van angst. Volgens de Schrift ben ik na mijn overlijden eenvoudigweg dood, zonder enig bewustzijn. Zoals Jesaja 38:18 zegt: "*Want het graf zal U niet loven, de dood zal U niet prijzen; die in de kuil neerdalen, zullen op Uw waarheid niet hopen.*" Ook Prediker 9:5 en 9:10 bevestigen dit: de doden weten niets en hebben geen deel meer aan wat onder de zon gebeurt.

Als overledene zal ik rusten in het graf, wat betekent dat ik me in een toestand van onbewustheid en vrede bevind, wachtend op het moment van de opstanding. Deze rust symboliseert een fase waarin ik niets waarneemt, totdat Christus zijn stem doet horen om mij tot leven te wekken. Dit zal plaatsvinden wanneer het Koninkrijk der Hemelen op aarde wordt geopenbaard, na het einde van de huidige zogenoemde genadetijd. '*..want de ure komt, dat allen, die in de graven zijn, naar zijn [Christus] stem zullen horen, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel.*' - Johannes 5:28,29 NBG. Zie ook Daniël 12:2; Handelingen 24:15.

De bovenstaande passage heeft niet betrekking op het oordeel bij de grote witte troon, na het zogenoemde duizendjarig rijk. Deze verzen gaan over het Koninkrijk der Hemelen op aarde, een tijdperk waarin mensen geoordeeld, gericht, bestuurd en onderwezen zullen worden.

Met het Koninkrijk der Hemelen wordt niet verwezen naar de hemel, de Kerkgeschiedenis of het duizendjarig rijk. Deze uitsluitingen zijn belangrijk omdat zij benadrukken dat het Koninkrijk der Hemelen een uniek en onafhankelijk concept is dat zich richt op de directe, zichtbare heerschappij van God op aarde, los van eerdere of toekomstige tijdperken zoals vaak wordt aangenomen. Het woord "koninkrijk" is de vertaling van het Griekse Basileia, wat ook kan worden vertaald als "soevereiniteit," "autoriteit," "heerschappij" of "koninklijke macht." Deze alternatieve vertalingen zijn relevant omdat ze de veelzijdigheid van

het concept benadrukken. Ze laten zien dat het niet slechts gaat om een fysiek gebied, maar ook om de aard van het gezag en de invloed die wordt uitgeoefend. Dit verrijkt het begrip van 'koninkrijk' door te wijzen op de dynamiek van Goddelijke macht en bestuur, die zowel innerlijk als zichtbaar wordt uitgeoefend. Het betreft een waarneembare heerschappij van de hemelen over de aarde, een tijd waarin de hemelse autoriteit zich zichtbaar manifesteert op aarde.

Deze heerschappij vindt plaats vóór de grote verdrukking, de wederkomst en het duizendjarig rijk. Het Koninkrijk der Hemelen verwijst niet naar een specifiek geografisch gebied, maar naar een innerlijke gesteldheid van het hart en de geest. Deze innerlijke gesteldheid manifesteert zich in het dagelijks leven door daden van liefde, gerechtigheid en nederigheid. Het beïnvloedt hoe mensen omgaan met elkaar en met de wereld, doordat ze leven vanuit een diep bewustzijn van Gods leiding en waarden. Het gaat om een verandering in de geestelijke oriëntatie van de mensheid onder de leiding van Goddelijke soevereiniteit.

Zolang niet alle mensen zijn levendgemaakt, zoals de Eersteling Christus, is de dood niet volledig tenietgedaan of afgeschaft.